

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **V. Č.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2019, č. j. KÚOK 9357/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 10. 2019, č. j. 64 A 14/2019 -33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a rozsudek krajského soudu

[1] Městský úřad Litovel rozhodnutím ze dne 15. 2. 2018, č. j. LIT 3556/2018, sp. zn. DOP 342/2016 MSt, zamítl podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), žalobcovu námitku proti záznamům počtu 12 bodů v jeho evidenční kartě řidiče a provedené záznamy potvrdil. Žalovaný žalobcovu odvolání zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji zamítl.

[3] Krajský soud nejprve připomněl, že předmětem přezkumu v souzené věci nejsou rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků. Žalobce proti záznamům bodů vznesl pouze obecnou námitku. Správní orgány dospěly k správnému závěru, že podklady pro záznamy byly dostatečné a záznamy byly provedeny v souladu se zákonem. Zcela obecně formulované žalobní námitky podle krajského soudu nezavdaly pochybnost o správnosti údajů v pokutových blocích. Správní orgány si vyžádaly fotokopie pokutových bloků a učinily

je součástí spisu. Z popisu skutků je patrné kdy, kde, kým, komu a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.

II. Kasační stížnost a její posouzení

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Navrhuje zrušení napadeného rozsudku a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel nejprve obsáhle zrekapituloval své žalobní námitky, zejména opětovně popsal, v čem spatřuje vady pokutových bloků. Podle stěžovatele je nemyslitelné, aby krajský soud zcela převzal chybný názor žalovaného. Krajský soud věc nesprávně posoudil, neboť podklady, ze kterých vycházely správní orgány, jsou nezpůsobilé pro provedení záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče.

[5] Žalovaný se vyjádřil pouze k návrhu na přiznání odkladného účinku. Podle jeho názoru návrh neobsahuje žádné skutečnosti odůvodňující jeho přiznání.

[6] Soud při posuzování kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu. Návrhem na přiznání odkladného účinku se soud nezabýval, protože o samotné kasační stížnosti rozhodl ihned po provedení nutných procesních úkonů.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Soud předesílá, že stěžovatelův zástupce podává v celé řadě obdobných případů, v nichž zastupuje jiné stěžovatele, kteří rovněž dosáhli 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, téměř na vlas stejné kasační stížnosti (nedávno např. věci vedené u NSS pod sp. zn. 1 As 211/2019, 3 As 49/2019, 10 As 123/2019, 1 As 172/2018; též viz desítky dalších předcházejících kauz). Soud při projednání kasační stížnosti vycházel zejména z této početné prejudikatury. Přitom pokládá za zbytečné, aby podrobně poněkoliťaté v téměř stejných případech vysvětloval totéž; i proto co do posouzení věcných otázek odkazuje stěžovatele na poměrně košaté odůvodnění rozhodnutí v jiné velmi podobné kauze (rozsudek ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40).

[9] Obsah a kvalita kasační stížnosti do značné míry předurčuje nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah jeho rozsudku. Je proto odpovědností stěžovatele, aby v kasační stížnosti specifikoval skutkové a právní důvody, pro které napadá rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel však pohříchu opakuje tutéž argumentaci již poněkoliťaté (v námitkách, v odvolání, v žalobě a v kasační stížnosti), z valné části doslova, a nijak nereaguje na to, jak se s ní vypořádaly dříve rozhodující orgány. Už z tohoto důvodu nepokládá soud za účelné, aby stěžovatele obsírně přesvědčoval o nesprávnosti jeho argumentů; místo toho bude stručně konstatovat své postoje (které se shodují s postoji správních orgánů i krajského soudu) a zaměří se na přípustné kasační námitky.

[10] Argumentace, kterou stěžovatel vznesl v kasační stížnosti, se také téměř zcela míjí s rozhodovacími důvody krajského soudu. V kasační stížnosti lze totiž s úspěchem uplatnit jen takové námitky, které se vztahují právě k napadenému rozhodnutí krajského soudu (viz usnesení ze dne 3. 6. 2003, čj. 6 Ads 3/2003-73). Z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé, že stěžovatel obdržel dostatečnou odpověď na jím vznesené argumenty proti rozhodnutí žalovaného. Krajský soud se zabýval informacemi obsaženými na pokutových blocích a konstatoval, že splňují veškeré zákonné náležitosti a jsou způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů. Argumentaci stěžovatele ve vztahu k této části

odůvodnění napadeného rozsudku nelze ve smyslu výše citované judikatury považovat za kasační námitky podle § 103 odst. 1 s. ř. s.

[11] Jediná pasáž, kterou lze označit za řádnou polemiku (alespoň v obecné rovině) se závěry krajského soudu, je obsažena v části III. kasační stížnosti. Podle stěžovatele „*je nemyslitelné, aby soud rozhodující o žalobě zcela převzal chybný názor žalovaného*“, že při jeho rozhodování nedošlo k porušení zásady legitimního očekávání. Současně uvádí, že žalovaný se vůbec nevyjádřil, z jakého důvodu se odklonil od ustálené rozhodovací praxe správních orgánů. *De facto* tedy stěžovatel namítá jak nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tak i nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, pro kterou měl krajský soud toto rozhodnutí zrušit [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].

[12] Nepřezkoumatelnost je vadou rozhodnutí, ke které je soud povinen přihlížet i bez námitky (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí soudu je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[13] Napadený rozsudek není nepřezkoumatelný. Krajský soud odpovídajícím způsobem rekapituloval žalobní body a řádně je vypořádal. Stěžovatel námitku porušení legitimního očekávání v odvolání neuplatnil (uvedl pouze, že obdobné pokutové bloky byly mnohokrát jinými krajskými úřady označeny za nezpůsobilý podklad pro záznam do bodového hodnocení účastníka). Žalovanému proto nelze vytýkat, že se námitkou porušení legitimního očekávání a odklonu od správní praxe výslovně nezabýval. Zcela postačoval odůvodněný závěr žalovaného, podložený též odkazy na relevantní judikaturu, že pokutové bloky obsahují potřebné údaje pro záznam bodů v registru řidičů. Tvrdil-li stěžovatel v žalobě, že k odvolání připojil i rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, nemá toto tvrzení oporu ve správním spisu (toto rozhodnutí připojil až k žalobě). Vzhledem k tomu, že i navazující žalobní tvrzení stran porušení zásady legitimního očekávání zůstalo zcela v obecné rovině bez vztahu ke konkrétním skutkovým okolnostem posuzované věci, považuje Nejvyšší správní soud za dostatečný závěr krajského soudu, podle něž je napadené rozhodnutí přezkoumatelné, řádně odůvodněné, závěry mají oporu ve spise a žalovaný se vypořádal s námitkami zpochybňujícími způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů.

[14] Se závěry krajského soudu se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje.

[15] Kasační stížnost proto jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, soud mu proto jejich náhradu nepřiznal

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2019

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu